

1

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Бх. № КС-40

Дата 12.12.1996 г.

№ 54-08-12
дата 12.12.1996 г.

Колес. 9. № 30 / 96 г.
9 яну. - 11.12.96 г.
Наср. - 19.12.96 г.
12.12.96 г.

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ИСКАНЕ

ОТ

ГРУПА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА ОСНОВАНИЕ

ЧЛ. 150, АЛ. 1 ОТ КОНСТИТУЦИЯТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ЗА
ПРОИЗНАСЯНЕ ПО СПОРА ЗА КОНСТИТУЦИОННОСТТА НА ДВИЖЕНИЕТО ЗА
ПРАВА И СВОБОДИ КАТО ПОЛИТИЧЕСКА ПАРТИЯ, НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 149,
АЛ. 1, Т.1 И Т. 5 ОТ КОНСТИТУЦИЯТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Спорът дали Движението за права и свободи е партия, която съответствува по своя състав, структури, цели и дейност на изискванията на Конституцията на Република България и Закона за политическите партии, продължава вече шеста година. През 1991 г. група народни представители от всички парламентарни групи от Великото Народно събрание поискаха от Върховния съд да се произнесе по този въпрос. Върховният съд отклони искането на процедурно

основание, като прецени, че въпросът е от компетентността на новообразувания Конституционен съд.

Деветдесет и трима народни представители от Великото Народно събрание сезираха Конституционния съд с искане да се произнесе по конституционността на ДПС.

С аналогично искане на 4.11.1991 г. към Конституционния съд се обърнаха петдесет и трима народни представители от състава на 36-то Народно събрание.

Двете искания бяха обединени и разгледани в конституционно дело N 1 от 1991 г. С решение N 4 от 21 април 1992 г. Конституционния съд отхвърли искането за обявяване на противоконституционността на ДПС, основано на твърдението, че то е образувано на етническа и/или верска основа.

Не можем да не отбележим факта, че това становище е подкрепено от пет конституционни съдии (от общо 11, участвали в заседанието), а шест конституционни съдии са изразили особено мнение.

Уважаеми господа конституционни съдии,

Общозвестно е, че за характера на една организация се съди не толкова по основополагащите документи (устава, програма), а преди всичко по нейната дейност, включваща изяви на лидери, политически мероприятия и т. н.

Становището на Конституционния съд, че Движението за права и свободи не е партия, образувана на етническа основа, бе опровергано от самия Председател на ДПС г-н Ахмед Доган. Веднага след Третата национална конференция на ДПС, в интервю пред вестник „Труд“ от 2.12.1996 г. той заяви: „Целият свят знае, че сме етническа партия“. Аналогично беше и неговото изявление в основния доклад пред Втората национална конференция на ДПС през 1993 г.: „Всички ние трябва да се радваме, че сме започнали своя път като партия на етническа основа“. Нещо повече - на същата конференция г-н Доган заяви: „Аз мога да кажа категорично, че няма да позволим на никого - в това число на парламент, президент, изпълнителни органи, политически сили да диктуват нашите права и свободи в този район“.

На Третата национална конференция на ДПС, председателят на ОС на ДПС - Кърджали заяви: „Мюсюлманите трябва да бъдат на

крак, че на един Хасан от Благоевград са му нарушени правата. Дори центърът на ДПС да мълчи, мога да изтърпя 70 000 армия в Благоевградски окръг. Ако на един мюсюлманин са нарушени правата и народният представител на прави нищо, ще го считаме за предател“. Цитираните изказвания дават ясна представа за етно-религиозната идеология и дейност на ДПС. Целенасочеността на тази дейност се потвърждава и от многобройните случаи на демонстративно нарушаване на чл. 5 от Законът за политическите партии, задължаващ политическите партии да осъществяват дейността си в страната на български език.

Ето защо си позволяваме да припомним, че с решение от август 1991 г. Софийският градски съд отхвърли искането на ДПС за пререгистриране по Закона за политическите партии. Решението на Софийския градски съд бе потвърдено и от Върховния съд. Съдиите бяха единодушни, че в представените учредителни документи правата и свободите на гражданите се разглеждат като функция от принадлежността им към една или друга общност (група, малцинство), която не е предвидена и защитавана като субект на правото. С това, според съдиите, се насажда етническо, верско и културно обособяване и противопоставяне на гражданите на основа на споменатите различия. В устава също така е предвидено недопустимо от вътрешното и международното право използване на религията за политически цели. Пак според съдиите, всички тези обстоятелства показват стремеж за създаване на партия, която с преследваните от нея цели застрашава националното и държавното единство на България.

Ръководството на ДПС положи усилия да заблуди обществеността, че не противоречи на Конституцията и международните норми, ползвайки мъгляви формулировки като „национална партия от етнически тип“ или „етническа партия от национален тип“.

В случая е необходимо да се отбележи и становището на Конституционния съд в Решение N 5/11 юли 1992 г., че религиозните институции, както и верските убеждения не могат да се ползват за политически цели и да застрашават националната сигурност, обществения ред, правата и свободите на други граждани.

Пренебрегвайки становището на Върховния съд и мнението на Конституционния съд, на 16.10.1994 г., в навечерието на

парламентарните избори за 37-то Народно събрание, Софийският градски съд внесе ДПС в регистъра на политическите партии.

Уважаеми господа конституционни съдии,

Повод за настоящото искане са действията на лидери на ДПС, чрез които се изразява и обективира волеизявлението на организацията или на нейните органи. Много от тези действия (като се започне от изявленията на лидери и се стигне до теми обсъждани на форуми на ДПС) са насочени срещу суверенитета и националната сигурност на Република България.

Предвид гореизложеното на основание чл. 150, ал. 1 във връзка с чл. 149, ал. 1, т. 1 и т. 5 от Конституцията Ви молим

1. Конституционният съд да даде задължително тълкуване на разпоредбите на чл. 44, ал. 2 от Конституцията на Република България.

2. Конституционния съд да установи и обяви противоконституционността на ДПС.

Уважаеми господа конституционни съдии,

Последната масова изява на ДПС беше Третата национална конференция в гр. Кърджали (1.12.1996 г.). На този форум, в присъствието на представители от съседна държава, лидери на ДПС направиха изявления, застрашаващи гражданския мир и спокойствие в страната.

Буди безпокойство разискваната на конференцията тема за предизвикване признаването на статут на „турско национално малцинство“ в България. Тази цел е в крещящо противоречие с Конституцията на Република България, изградена върху основата на националното единство.

Буди безпокойство и изявлението, направено на същата конференция от страна на лидера на кърджалийската организация на ДПС за наличие на седемдесет хилядна армия на разположение на Движението. Признатият факт, че една политическа сила разполага със силова структура разкрива намерения, противоречащи на Конституцията и законите на страната ни. Още повече - тази силова структура е изградена на етнически принцип.

Ето защо, уважаеми господа конституционни съдии, на основание чл.150, ал.1 и във връзка с чл.149, ал.1, т.1 и т.5, молим за становището Ви по въпроса:

ПРОТИВОРЕЧИ ЛИ ДЕЙНОСТТА НА ДВИЖЕНИЕТО ЗА ПРАВА И СВОБОДИ НА ЧЛ.44, АЛ.2 ОТ КОНСТИТУЦИЯТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ?

Народни представители:

1. Добромир Загорски -
2. Гиньо Павлов -
3. Емил Добрев -
4. Драмир Иотов -
5. Руслан Журавлев
6. Владимир Димитров
7. Тетко Бахматов
8. Иван Вързав
9. Коста Ангелов
10. Ана Роза Иванова
11. Георги Георгиев - Г.
12. Иван Костов
13. Емил Георгиев
14. Йордан Йончев
15. Владимир Петров
16. Валери Стойков

17. Кочев В. Кочев -
18. Ройчо Михайлов Шанев -
19. Христов Добре Христов
20. Георги Ангелов Тотев
21. Ангел Ангелов -
22. Крайчилъ Кръстанов
23. Марин Христов -
24. Петко Ганев -
25. Ангел Увешков -
26. Христо Бочев
27. Пенко Георгиев
28. Добрич Георгиев -
29. Георги Кочев
30. Иван К. Иванов
31. Д-р. Александър Ив. Терзев
32. Стефан Стоев -
33. Любимир Невел
34. Ангелов Моев
35. Иван Брашлев
36. Илко Савов
37. Иван Кавраков
38. Георги Кочев
39. Донка Стеф. Донков
40. Георги Стефанов Кочев
41. Д-р. Георгиев Ангелов -
42. Георги Георгиев
43. Захарий Марков
44. Димитр Димитров
45. Мадар Иван Кочев

46. Калчо Тиме. III
47. Дончо Атанасов Рашков
48. Любис Цуранов Тезров
49. Димитар Димитров
50. Георги Димков
51. р.р. Елена Янева
52. Янка Кюросиде
53. Тодорко Нанушев
54. Лина Терешова-Михайлов
55. Димитар Димитров
56. Коско Тимков Кедровцев
57. Станислав Канев Каневски
58. Валентина Крумова Георгиев
59. Ивон Асент Асентов
60. Тървела Ив. Аванова
61. ГЕОРГИ ВЛАДИМИРОВ ЮРЖОВ
62. Васил Димел Михайлов - 9
63. Борис Тим. Канев
64. Орлин Р. Ризов
65. А.о. Димитров Минков
66. Владимир Козарев
67. Угето Попов -
68. Спас Мугетаров -
69. Димитар Канев -
70. Райко Великов -
71. Тервенто Крумов -
72. Дончо Атанасов -
73. Меглена Ангелиева
74. Тото Мухомов

IV

75. Саша Карабашева
76. Никола Койчев
77. Ема Димитров
78. Стойко Петков
79. Милко К. Попов
80. Гена Бамбаров
81. Иван Дечев
82. Елена Йанова
83. Борис Янев Стоянов
84. Велко Куликов
85. Грозд Караков
86. Иван Кочев
87. Владимир Ангелов Дасев
88. Стас Сиданов
89. Ема Димитров
90. Чеслав Милев
91. Георгиев Димитров
92. Петер Димитров
93. Валентин
94. Вера Димитров